



Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 122 - Forslag til Lov om ændring af lov om opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien (Overgangsregler for danske tjenestemandspensionister m.fl.).

Hermed sendes mine bemærkninger til henvendelse af 31. januar 2011 fra DI (L 122 - bilag 2).

Troels Lund Poulsen

/ Ivar Nordland

DI har i en skrivelse af 31. januar 2011 rettet henvendelse til skatteudvalget.

Di nævner, at opsigelsen af overenskomsterne med Frankrig og Spanien giver problemer for danske virksomheder. Et af de største problemer er den franske og spanske kildebeskatning af betalinger fra datterselskaber i de to lande til danske moderselskaber. Problemerne i forhold til Frankrig er blevet forbedret som følge af, at Frankrig nu endeligt har ændret reglerne, så der ikke længere foretages bruttobeskatning af betalingerne. Der eksisterer imidlertid fortsat problemer med at beregne nettobeskatningen.

Det blev nævnt i bemærkningerne til lovforslaget om opsigelse af de to overenskomster (L 13 fra Folketingsåret 2007-08 – 2. samling), at en opsigelse i nogle tilfælde ville få negativ virkning for danske virksomheder med indkomst fra Frankrig eller Spanien. Skatteministeriet var opmærksomt på, at danske virksomheder, som modtager betaling fra Frankrig eller Spanien, ville blive udsat for hårdere fransk eller spansk beskatning end den franske, henholdsvis spanske beskatning af virksomheder i samme land, der modtog samme betaling. Det skyldes, at de danske virksomheder betalte fransk, henholdsvis spansk skat af det fulde beløb af betalingerne, mens franske eller spanske virksomheder betalte fransk, henholdsvis spansk af betalingerne med fradrag for de forbundne udgifter.

Skatteministeriet mente imidlertid, at denne forskelsbehandling var i strid med EU-retten – og det har Såvel Spanien som Frankrig erkendt.

Spanien ændrede tidligt sin skattelovgivning, så den blev i overensstemmelse med EU-retten. Spanien giver nu danske virksomheder samme fradrag for udgifter ved beskatningen, som spanske virksomheder er berettiget til. Det medfører, at danske virksomheder ikke betaler højere spansk skat end tilsvarende spanske virksomheder.

Frankrig har også ændret sin lovgivning ved en instruktion fra august 2010. Den franske ændring er imidlertid anderledes end den spanske. Frankrig opkræver fortsat højere skat af danske virksomheder, hvis disse virksomheder kan opnå nedslag for den franske skat i den danske skat, så den samlede skat betalt i Frankrig og Danmark ikke bliver højere end hvis indkomsten var optjent i Danmark. Om EU retten tillader en sådan diskrimination, når hjemlandet efter interne regler giver lempelse for udenlandsk skat, er tvivlsomt. Den særlige beregning efter den franske instruktion forudsætter en simultanberegning af begge landes skatter, da begge er afhængige af det nedslag for skat i det andet land. Samlet set betyder beregningen, at skatten ender på det højeste af det niveau, der opkræves enten i Frankrig eller i Danmark.

I princippet kan denne virkning undgås ved at Danmark ændrede sine lempelsesregler derhen, at der ikke gives nedslag for franske skatter, (eller andre skatter opkrævet inden for EU) der er højere end de skatter, Frankrig ville have opkrævet af sine egne virksomheder. I så fald skal Frankrig såvel efter sine egne regler som efter EU retten sætte sin skat ned til det niveau, der glæder inden for Frankrig. Jeg kan oplyse, at jeg agter at tage problemstillingen op med de franske myndigheder og i givet fald også EU.